

חוף הים היה קרוע לפניי לכל אורכו, חול זך משובץ צדפים בשפע, מחורר בטביעות רגליים יחפות של אדם וכלבו, ומקווקוו בשני פסים מקבילים של צמיגי מכונית מכאן ועד האופק.

"שווה צילום", אמרתי לעצמי והתחלתי לצלם.

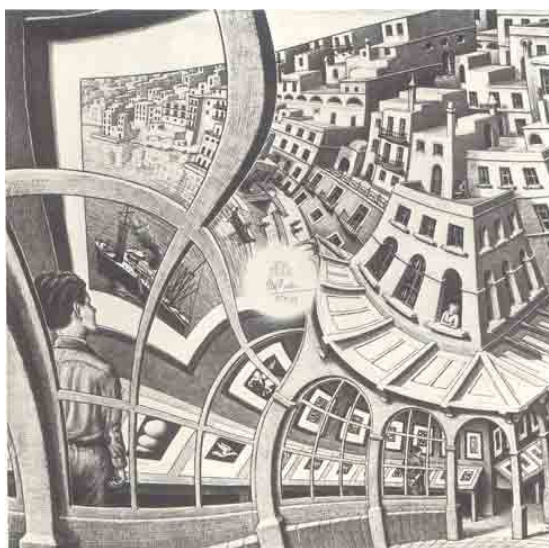
גולש אסף את מצנחו, העמיסו על גבו במים הרדודים ועלה באיטיות מן הים לקראתי.

"אין מספיק רוח", אמר והתרחק ממני והלאה לכוון מכוניתו שחנתה במגרש.

נשארתי לבד על החוף והמשכתי לצלם. שחפים חגו מעל כאחוזי תזזית בצווחות קולניות.

השמש השוקעת זהרה על גלי הים השחורים באור דוקר, ואלה נשפכו בקצף מרשרש פרושים לכל אורך החוף ונמוגים אל תוך החול הזוהר. רוח העיפה ענני חול קטנים ונמוכים מעל החוף בקול שריקה דקיק, כמו ליטפה אותו חלקלקות, וערמה אותו גלים גלים קטנים.

כשהגעתי הביתה והעברתי את התמונות מהמצלמה למחשב, נקרעו עיניי למראה התצלומים המדהימים ביופיים של טביעות הצעדים על החול, הגולש עם המצנח, השמש השוקעת והצלם הבודד שהסתובב שם וצילם כל הזמן.²



תל-אביב, 10.5.2010

¹ בהשראת הסיפור "גיוס", מתוך "תריסר רוסי" של ולאדימיר נאבוקוב, הוצאת הקיבוץ המאוחד/ספרי סימן קריאה, 1994.

² האיור הוא "Print Gallery" מאת M.C. Escher, משנת 1956.



"...ומקווקוו בשני פסים מקבילים של צמיגי מכונית מכאן ועד האופק."



"רוח העיפה ענני חול קטנים...וערמה אותו גלים גלים קטנים."



"השמש השוקעת זהרה על גלי הים השחורים באור דוקר"



"חול זך משובץ צדפים בשפע"



"חול זך...מחורר בטביעות רגליים יחפות של אדם וכלבו"